

عنوان مقاله:

اثبات ولایت امیرالمومنین(ع) در سوره مائده با استفاده از روش تفسیر ساختاری

محل انتشار:

دوفصلنامه امامت پژوهی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

بی بی زینب حسینی - استادیار، گروه الهیات، دانشگاه یاسوج، ایران.

محسن برزمنند - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

سوره مائده یکی از سوره‌های بلند قرآن، و آخرین سوره نازل شده بر رسول خدا(ص) است. در این سوره آیاتی از جمله آیات ولایت، تبلیغ و اکمال وجود دارد که مفسران شیعه برای اثبات ولایت امیرالمومنین(ع)، به آنها استناد می‌کنند. ناسازگاری سیاق پیشین و پسین آیه سوم این سوره (آیه اکمال)- که مربوط به گوشت های حرام است- با مسئله اکمال دین، مفسران را بر آن داشته که راهکارهایی برای حل این معضل تفسیری ارائه دهند؛ راهکارهایی مانند: عدم پیوستگی در صدور، پراکندگی در نزول، و یا معترضه بودن عبارت الیوم اکملت لکم دینکم . در این پژوهش، با استفاده از روش تفسیر ساختاری و ابزارهای آن، راهکار علمی جدیدی در حل این معضل تفسیری ارائه می‌شود؛ راهکاری که نه تنها مسئله ناسازگاری ظاهری سیاق را در آیه اکمال، برای نخستین بار می‌گشاید، بلکه نمای جدیدی از سوره مائده ارائه می‌کند، که ارتباط بین آیات با مسئله ولایت روشن تر خواهد شد. در این سوره خداوند بر مسئله ولایت به عنوان مهم‌ترین نعمت برای جامعه انسانی تاکید کرده است، که سایر نعمات مادی و معنوی در پرتو آن قابلیت بهره برداری پیدا می‌کنند. خداوند در سوره مائده، ویژگی‌های حاکم شایسته و وظایف مردم در برابر او را بیان می‌کند؛ تطبیق این ویژگی‌ها با گزاره‌های تاریخی به جا مانده از سده نخست هجری، خود مبین حقانیت ولایت امیرالمومنین(ع) است؛ هرچند نامی از آن حضرت در این سوره ذکر نشده است.

کلمات کلیدی:

تفسیر ساختاری، تحلیل محتوا، سیاق، آیه اکمال، نعمت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046672>

